

СЕКЦІЯ 7

КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АНАЛІТИЧНОЇ ТА ОБЛІКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ: НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ

Л.Є. Косачова, учитель I категорії Харківської гімназії №144

ВПЛИВ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ НА ФАХОВУ ПІДГОТОВКУ

Перед сучасною школою постає завдання виховати особистість, здатну до життєтворчої діяльності та спроможну до швидкого сприяння економічної інформації. Світ ставить високі вимоги до економічної діяльності людини, конкурентоспроможною може бути лише компетентна особистість. Виконання виробничих і економічних завдань потребує розвитку особистісних якостей і творчих здібностей людини, умінь самостійно здобувати нові знання та розв'язувати проблеми. Саме ці пріоритети в основі реформування сучасної загальноосвітньої школи, головне завдання якої - підготувати компетентну особистість, здатну знаходити правильні рішення у конкретних навчальних, життєвих, а в майбутньому і професійних ситуаціях. Тому актуальним завданням сучасної школи є реалізація компетентнісного підходу в навчанні.

Основною метою шкільної економічної освіти учнів молодших класів є формування економічного способу мислення та раціонального способу поведінки. Економічна освіта має такі напрями: викладання економіки окремим предметом; інтеграція економіки з базовими предметами початкової школи; виховна, позакласна робота: класні години, предметні тижні; робота з батьками.

У молодшому шкільному віці діти здатні усвідомлювати значення підприємницької культури на прикладі культури праці щодо засвоєння таких умінь, як: самостійне визначення мети праці, планування і організація трудового процесу, вміння раціонально використовувати матеріали та

обладнання, враховувати фактор часу в роботі, об'єктивно оцінювати результати праці, чесно і сумлінно ставитися до своїх обов'язків.

У процесі формування підприємницької культури повинні знайти місце елементи економічної діяльності. Сам процес економічного виховання повинен здійснюватися на основі специфічних, властивих йому принципів (економія коштів, економія часу, економія праці, економія праці і природних багатств), які відображали б його мету, визначали б його напрями, систему загалом. Такі принципи впливають із загальних закономірностей підприємницької діяльності, які пов'язані зі всією системою економічних законів.

Одним із засобів формування початків підприємницької культури молодших школярів є підготовка і проведення комплексних навчально-економічних екскурсій на підприємства, у приватні фірми, комерційні банки тощо. Мета їх - виробити в учнів вміння розглядати й оцінювати різноманітні економічні факти і явища у взаємозв'язку, ознайомитися із практичними діями дорослих в умовах підприємницького середовища.

Економічне виховання спрямоване на формування економічної культури учнів. Це складна соціально-педагогічна проблема, покликана забезпечити свідоме і турботливе відношення до приватної й державної власності, підвищення результатів навчальної, продуктивної й обслуговуючої праці. У процесі праці й економічного виховання виробляються навички дбайливої й ощадливої витрати матеріальних коштів і ресурсів, збереження й збільшення національного багатства. Економічна культура передбачає і формування у школярів певних моральних та ділових якостей, необхідних для їх майбутньої трудової діяльності: суспільної активності, підприємливості, ініціативності, господарського, бережливого ставлення до суспільного добра, раціоналізаторських здібностей, відповідальності, особистого успіху.

Економічне виховання покликане відіграти важливу роль у формуванні в учнів початкових класів таких якостей, які б відповідали суспільним інтересам і сприяли всебічному розвитку особистості. Такі підходи до економічної освіти з початкових класів сприяють формуванню економічної компетентності учнів

та відбиваються на фаховій підготовці майбутніх маркетологів, менеджерів, економістів.

Список літератури: 1. *Решетняк О.В.* Економіка. «Відкриваємо двері у світ економіки або історії жучка Сонечка». Підручник 2-11 клас., К.: Генеза, 2010 – 280с. 2. *Гільберг Т.Г.* Основи споживчих знань. Навчально-методичний посібник 1-11 клас., К.: Генеза, 2009 – 150с. 3. *Огієнко Т.М., Філіпова Н.А., Богданова Л.Ф., Кириченко Н.М.* Країна знань: Довідник молодшого школяра.- Харків: «Ранок», 2005 – 250с.

Т.О. Погорєлова, доцент НТУ «ХП», м. Харків

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

У сучасному вузівському навчальному процесі практичне заняття відіграє важливу роль в організації навчально-виховного процесу. Основне завдання викладача - розвиток навчально-пізнавальних інтересів студентів, пробудження активної діяльності, формування самостійного наукового і професійно-творчого мислення. Сучасне практичне заняття – це активна співтворчість, співроздуми викладача і аудиторії.

Традиційне навчання зазнає в наш час істотних змін на всіх стадіях навчального процесу. У значній мірі зміни у підходах до навчання ініціюються новітніми інформаційними технологіями, новими джерелами інформації. Нові технології не тільки забезпечують викладачів та студентів новими засобами та ресурсами, але й змінюють самі способи комунікації між викладачами та студентами.

Новий підхід характеризується використанням інтерактивних методів, які забезпечують двонаправлений потік інформації: викладач <=> студент і студент <=> студент незалежно від форми заняття (лекція, практичне заняття, ділова гра тощо).

Впровадження нових технологій має бути направлене на підвищення якості освіти і, як наслідок, на підвищення конкурентоздатності навчальних закладів.